

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podpozycję CN 7307 19 10 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona łączniki rur lub przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego, które wykazują cechy łączników rur będących przedmiotem postępowania głównego, jeśli z ich obiektywnych cech wynika, iż występuje zasadnicza różnica z żeliwem ciągliwym, ponieważ ciągliwość żeliwa sferoidalnego nie wynika z odpowiedniej obróbki cieplnej oraz ponieważ żeliwo sferoidalne posiada inną powłokę grafitową w porównaniu z żeliwem ciągliwym, mianowicie powłokę sferoidalną zamiast szkliwa węglowego?
- 2) Czy podpozycję CN 7307 11 00 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona łączniki rur lub przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego, które wykazują cechy łączników rur będących przedmiotem postępowania głównego, jeśli z obiektywnych cech żeliwa sferoidalnego wynika, że zasadniczo nie odpowiada ono obiektywnym cechom żeliwa nieciągliwego?
- 3) Czy noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej do podpozycji 7307 19 10, w których stwierdza się, że żeliwo ciągliwe obejmuje żeliwo sferoidalne, należy pominąć w tym zakresie, w jakim przewidują one, iż żeliwo ciągliwe obejmuje żeliwo sferoidalne, gdy zostanie ustalone, że w wypadku żeliwa sferoidalnego nie chodzi o żeliwo ciągliwe?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celne (Dz.U. 1987 L 256, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 3 lipca 2017 r. – Profit Europe NV/Belgische Staat

(Sprawa C-398/17)

(2017/C 300/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profit Europe NV

Strona pozwana: Belgische Staat.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podpozycję CN 7307 19 10 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona łączniki rur lub przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego, które wykazują cechy łączników rur będących przedmiotem postępowania głównego, jeśli z ich obiektywnych cech wynika, iż występuje zasadnicza różnica z żeliwem ciągliwym, ponieważ ciągliwość żeliwa sferoidalnego nie wynika z odpowiedniej obróbki cieplnej oraz ponieważ żeliwo sferoidalne posiada inną powłokę grafitową w porównaniu z żeliwem ciągliwym, mianowicie powłokę sferoidalną zamiast szkliwa węglowego?
- 2) Czy podpozycję CN 7307 11 00 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona łączniki rur lub przewodów rurowych z żeliwa sferoidalnego, które wykazują cechy łączników rur będących przedmiotem postępowania głównego, jeśli z obiektywnych cech żeliwa sferoidalnego wynika, że zasadniczo nie odpowiada ono obiektywnym cechom żeliwa nieciągliwego?

- 3) Czy noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej do podpozycji 7307 19 10, w których stwierdza się, że żeliwo ciągliwe obejmuje żeliwo sferoidalne, należy pominąć w tym zakresie, w jakim przewidują one, iż żeliwo ciągliwe obejmuje żeliwo sferoidalne, gdy zostanie ustalone, że w wypadku żeliwa sferoidalnego nie chodzi o żeliwo ciągliwe?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celne (Dz.U. 1987 L 256, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2017 r. – A

(Sprawa C-410/17)

(2017/C 300/26)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: A

Druga strona postępowania: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 24 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że prace rozbiórkowe realizowane przez przedsiębiorstwo w ramach jego działalności gospodarczej obejmują tylko jedną transakcję, w sytuacji gdy przedsiębiorstwo rozbiórkowe zgodnie z warunkami umowy między nim a zamawiającym jest zobowiązane do wywozu odpadów z rozbiórki i – o ile odpady z rozbiórki zawierają złom metalowy – może odsprzedać złom metalowy przedsiębiorstwom skupującym złom przeznaczony do odzysku?

Czy też, uwzględniając art. 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 14 ust. 1 dyrektywy VAT 2006/112/WE, taką umowę w sprawie prac rozbiórkowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona dwie transakcje, a mianowicie z jednej strony świadczenie usługi przez przedsiębiorstwo rozbiórkowe na rzecz zamawiającego prace rozbiórkowe, a z drugiej strony zakup od zamawiającego prace rozbiórkowe złomu metalowego, który jest odsprzedawany przez przedsiębiorstwo rozbiórkowe?

Czy ma tu znaczenie, że przedsiębiorstwo rozbiórkowe przy ustalaniu ceny za prace rozbiórkowe uwzględnia jako czynnik obniżający cenę to, że ma ono możliwość uzyskania przychodów także poprzez odzyskiwanie odpadów z rozbiórki?

Czy ma tu znaczenie, że ilość i wartość odzyskiwanych odpadów z rozbiórki nie zostały uzgodnione w umowie w sprawie prac rozbiórkowych, a także nie zostało uzgodnione, iż informacja o nich zostanie później przekazana zamawiającemu prace rozbiórkowe, oraz że ilość i wartość odpadów z rozbiórki znane będą dopiero wówczas, gdy przedsiębiorstwo rozbiórkowe dokona ich odsprzedaży?

- 2) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 14 ust. 1 dyrektywy VAT 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przedsiębiorstwo, które w ramach działalności gospodarczej wykonuje prace rozbiórkowe, zawiera z właścicielem obiektu do rozbiórki umowę, w której uzgadnia, że przedsiębiorstwo rozbiórkowe dokonuje zakupu obiektu do rozbiórki i zobowiązuje się pod karą umowną do dokonania rozbiórki i wywiezienia odpadów z rozbiórki w terminie określonym w umowie, chodzi o tylko jedną transakcję obejmującą sprzedaż towarów przez właściciela obiektu przeznaczonego do rozbiórki przedsiębiorstwu rozbiórkowemu?